מפרט לנשחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא ^אפרט

דמה חוץ לקלעים שאם עלתה תרד רבי

שמעון אומר עולה אין לי אלא עולה כשרה

מנין לרבות שנשחטה בלילה ושנשפך דמה

ושיצא דמה חוץ לקלעים יוהלן והיוצא והממא

והנותר ושנשחם חוץ לזמנו וחוץ למקומו

ושקבלו פסולין וזרקו את י דמן והנתנין

למעלה שנתנן לממה והנתנין לממה שנתנן

למעלה והנתנין בחוץ שנתנן בפנים והנתנין

בפנים שנתנן בחוץ והפסח והחטאת ששחטן

שלא לשמן מנין 'ת"ל יואת תורת העולה

ריבה תורה אחת לכל העולין שאם עלו

לא ירדו יכול שאני מרבה את הרובע

והנרבע והמוקצה והנעבד ואתנן והמחיר

והכלאים והמרפה ויוצא דופן ית"ל זאת ומה

ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו

ל) [זכחים י:], צ) [חולין
 לח:], ג) גיי מהר"ם דבשר
 כו', ד) מהר"מ, ד) עיי במסי
 זכחים פד: במוס' ד"ה
 ומוליא שכתוב שם בשם הג"ה

ומונית שכחוג שם בשם הג"ה ובע"כ ל"ל כן דאלי"כ דבר" מוס' סמרי אהדדי דבד"ה והנימנים כמבו הכא וו"ל ומהיו אין ראיה ועי"ש וע"ן מהר"ס, ו) ע"ן מהר"מ, 1) [ש"ן קודם ד"ה חוץ],

תורה אור השלם

1. צו אֶת אַהַרוֹן וְאֶת בְּנְיוֹ לְאמר זֹאת תּוֹרָת הָעלְה הָוֹא הָעלָה עַל מּוֹלְרָה עַל הַמִּוְבָּחָ כְּל הַלְּיִלְה עַד הַבּּקֵר וְאֵשׁ הַמִּוְבַּח תִּוּקְד

הגהות הב"ח

(א) גמ' חרקו את דמו והנתנין: (ג) רש"י ד"ה הנתנין וכו' משיח הס"ד ואח"כ מ"ה והפסח

יאמנין זכו משימ של ומסח ומסח ומסח מ״ה והפסח והפסח והחטאת ששחטן שלמ:

(ג) תום' ד״ה פרט וכו' בדס

כשר שכן לן נאימורין כשר לן באימורין כשר שהרי לן

בשר בבשר וכו' בבמה וטמא

ע"ב בפרט"י והעיקר בפי שנ"ד נפרט"י והעיקר בפי שני דומחים ריש דף כט: (ד) בא"ד קבלו פסולין וזרקו את דמו בהיך דמזו לעבודרות: (ה) בא"ד דיולל לעבודרות: (ה) ובו למנאל לו דבשר הוורו (ב) במורר לל מנאל לו

זכשר בפנים: (1) בא"ד

דגרם פ"ב דובחים:

הגהות מהר"ב

:2

פרש לנשחמה בלילה. נפרק המזנח מקדש (זנחים דף פד:) מפרש טעמא אמאי מודה רבי יהודה בהנך דלא ירדו טפי מהני ג' וקאמר לן בדם כשר שכן לן באימורין אֹוֹנגי כשר שהרי לן כשר בבשר לכתחלה דנאכל לשני ימים ולילה אחד יוצא כשר שהרי יוצא

כשר בבתה ונותא דחזי לטבודת לבור חוץ לזמנו שהרי מרלה בפגולו חוץ למקומו איתקש לחוץ לזמנו קבלו פסולין וזרקו (ד) בהנך פסולים לחזו לעבודת לבור ואם תאמר נשחטה בלילה ויצא דמה נמי ליתכשרו דאין לילה ויולא פסול בבמה כדאמר בפרק פרת חטאת (זבחים דף קכ.) וכן קבלו פסולין דלה מכשר אלה בהנך דחזו לעבודת לבור אבל זר לא דהא כשר בבמה וכן חוץ למקומו מה לריך לטעמא דאיתקש לחוץ לזמנו תיפוק ליה דכשר בבמה מיהו רש"י פי' בהמזבח מקדש (שם פד:) דיולא (ס) ג) דכשר הוא דילפינן מבמה אבל הכשר דם דחמיר לא ילפינן מבמה אם לא נמנא לן הכשר בפנים אך קשה אמאי אלטריך למילף לן בדם מאימורין ואימורין מלן דבשר ופשיט מיניה באיזה מקומן (שם דף נא) דגמרי

בנין אב מבנין אב לילף חד בנין אב לן בדם מלן דבשר וכ״ת דלא בעי למילף דם מבשר שאינו קרב אלא ילפינן מאימורין דקרבי ואימורין מבשר משום דהוי בשר מבשר מכל מקום תימה דנילף לן דמה שנפסל בשקיעת החמה דאם עלו לא ירדו מאימורין שלנו בלא מזבח בשקיעת החמה דלא מיפסלי בשקיעת החמה דמצותן כל הלילה וכיון דלן דם בשקיעת החמה אע"ג דמיפסל לא ירד מעתה גם לן בעמוד

השחר לא ירד דאין חילוק ותדע דהא לן שתי לילות לא ירד אע"ג דאין כיוצא בו כשר ואפילו בבשר על כן י"ל דפסול דם לא ילפינן מאימורין שכשרים לכתחלה כל הלילה משום דאיכא תרתי חדא דהוי דם מבשר ועוד דהוי פסול מהכשרו בכך ולהכי נמי גבי דם לא ילפינן מבמה דאיכא נמי חרי שנויי פנים מחוץ ופסול מהכשרו בכך אבל יוצא דבשר לא חמיר וילפינן מבמה 🛈 דמים הנתנין למטה שנחנן למעלה או איפכא וכן הנחנין בפנים שנחנן בחוץ כיון דכל אחד כשר בחבירו לא תרד דדם מדם בפנים ילפינן די[פסול] מהכשרו ומיהו סימה ילא דמה חוץ לקלעים אמאי תרד לר"י נילף ילא דם מאימורין שילאו ואימורים שילאו מבמה או מבשר שלמים שילא חוץ לקלעים דכשר וכיון דיצא חוץ לקלעים לא ירד הוא הדין אפילו חוץ לחומה דאין חילוק כדפירשתי לעיל וא״ת דבפרק חטאת העוף מבחים דף פח:) גבי זר וסרין מטמחין בגדים בבית הבליעה פריך מחי שנא שמאל דהכשירו ביום הכפורים ולילה באברין ופדרים זר נמי נילף מבמה דחניא מנין ליוצא שהוא כשר שהרי כשר בבמה ומאי פריך הא דווקא בשר ילפינן מבמה לההוא תנא ולא דם כדפרישית ותו בשמאל ולילה דהוא עבודת דם היכי יליף מהכשרו בכך היו"ל דההית סוגית כר"ש דמכשיר אפילו נשחטה בלילה ויצא דמה ואפילו דם יליף מהכשרו מבמה ומבשר ונשפך דמה לפי שכבר נעשה השחיטה בהכשר או גם הקבלה כמו שאפרש וחדע דההיא כרבי שמעון דבמשנה דהתם קאמר כל אתכפר ומשפן דינה כפי שכפר צפשה השתיים הספטר מו גם הספטר מו שמפר ש ונחע דיההים וכפי שנופון דפופנה דיהום קומנה ככ שפסולו בקדש אין מטמא בגדים בבית הבליעה וכל שאין פסולו בקדש מטמא ורבי שמעון נמי בשמעמין קאמר כל שפסולו בקדש אם עלו לא ירדו והכי פריך והתניא יולא כשר שהרי כשר בבמה וכמו דיליף ר' יהודה אימורין מבמה ה"ינ לילף לר"ש פסול דם מבמה ומיהו לר"ת (0) דגרסינן פ"ד דובחים (דף כד:) והתניא מלק בשמאל פסול ול"ג זרק בשמאל דלא מצינו משנה זו בשום מקום ומשני פליגי בברייתא ור"ש מכשיר ההיא דפ' חטאת העוף (שם דף סמ:) לא אתיא כר"ש דלדידיה מלק בשמאל כשר אלא תנא אחר הוא וסבר לה כר' שמעון ובמלק בשמאל לא סבר ליה כוומיה: **רשגשפר** דמה. נראה דלרבי יהודה תרד אפילו נתקבלה ואח"כ נשפך דומיא דילא דמה דהוי אפילו נתקבל דאי ביצא קודם שנתקבל כגון שיצא מן הצואר לחוץ אם כן היינו נשפך דמה דאין כלי שרת מקדש אלא בפנים כדאמר בהמובח מקדש (שם פת.): הרץ למקומו. ור' יהודה נמי לא פליג אלא בג' דלעיל וקשה דבפרק החודה (מנחות דף עט.) אמרינן חטאת ששחטה חוץ למקומה P רבא אומר תרד רבה אומר לא תרד והדר ביה רבה לגבי רבא והתם אתי כרבי יהודה דקתני התם אמר רבי יהודה לא נחלקו על חוץ לומנו שקדש הלחם על מה נחלקו על חוץ למקומו רבי אליעור אומר קדש רבי יהושע אומר לא קדש והדר ביה רבי אליעזר לגבי רבי יהושע ויש לומר דהתם רבי יהודה אליבא דרבי יהושע קאמר דלא מקיש חוץ למקומו לחוץ לומנו אבל רבי יהודה גופיה מקיש דקאמר בהמובח מקדש (זכחים פד:) טעמא דחוץ למקומו דלא ירדו משום דאימקש לחוץ לומנו: אהדלן. היינו לן דדם והנותר היינו לן דאימורין דאילו בשר אפילו אינו נותר ירד דכל שממנו לאשים הרי הוא בבל תקטירו: **והבתבין** דמעדה שנתגן דממה. אפילו רבי יהודה מודה דלא ירדו דדם מדם בפנים יליף שפיר מהכשרו בכך כדפירשתי לעיל והכי נמי אמר בפ"ב דובחים (דף ס:) קתני מיהא הנתנין למעלה שנתנן למטה ולא פליג רבי יהודה וקשה דאמר בריש מעילה קדשי קדשים ששחטן בדרום מהו שירדו אליבא דר' יהודה יאמולן מופנה שמנון למשלה למו לכל דר' שמעון מאי רב יוסף אמר לא ירדו רבה אמר עד כאן לא קאמר ר"ש החם דלא ירדו אלא בנחנין למטה שנחנן למעלה למעלה שנחנן למטה ולעולם ששחטן וקבל דמן בלפון אבל הכא ששחטן בדרום אף ר"ש מודה דירדו דכחנקינהו דמי והשתא אמאי נקט הנתנין למעלה שנתנן למטה טפי מאחריני אדרבה הוה ליה למנקט נשחטין בלילה ונשפך דמה אע"ג דפליג אדרבי יהודה ואמר דלא ירדו היינו משום ששחטן בלפון אלא יש לומר דנקט הנתנים למעלה שנתנן למטה משום דמינה מייתי רב יוסף דנתנין למעלה משמע ליה דהוי בכלל עולת העוף שדינה למעלה ומלקה ומלה דמה למטה וכי היכי דהתם לא ירדו אע"פ שהמליקה לא היתה במקומה הכי נמי קדשי קדשים שנשחטו בדרום ורבה אומר הנחנין למעלה שנחנן למטה איירי דווקא בזבחים ולכך לא ירדו ששחיטה וקבלה היתה כדינה בלפון אבל שחיטת דרום וכן מליקת עולת העוף למטה לא אם כן לרב יוסף דהוי בכלל הנתנים למעלה עולת העוף פליג רבי יהודה כדאמר התם דבשחיטת דרום אליבא דרבי יהודה פשיטא דירדו ובפ"ב דובחים (דף מ:) אמר דלא פליג רבי יהודה וי"ל דכיון דבובחים מיהא מודה רבי יהודה דלא ירדו שייך שפיר למימר לא פליג רבי יהודה כמו בקבלו פסולין וזרקו דקאמר נמי התם דלא פליג אע"ג דרבי יהודה לא מודה אלא בהנך דחזו לעבודת לבור ור"ש אפילו בהנך דלא חזו לעבודת לבור קאמר דלא ירדו דלא גרע מנשפך דמה

שלא כורק כלל דלא ירדו לר"ש ותיהו אין ראיה דתלינן למימר דאף לרבי שמעון בהנך דלא חזו לעבודת לבור כגון זר אם קיבל דם ירדו כיון דלא מלינו בעלמא הכשר בפנים ומבמה לא ילפינן עבודת דם אף לר״ש ונשחטה בלילה דלא ירד לרבי שמעון היינו משום דילפיגן מאימורין ונשפך הדם נמי דלא ירד לרבי שמעון דווקא שנשפך אחר שכבר נתקבל אבל נשפך מן הלואר ירד דמשום שחיטה לבדה שנעשית בהכשר לא מיקרי פסולו בקדש וקבלו פסולין בהנך דווקא דחזו לעבודת ליבור אף לר"ש ולא הוי פירוש קבלו או זרקו דאם כן פליג אר' יהודה דהא לרבי שמעון אפילו זרקו הנך דלא חזו לעבודת לבור לא ירדו דלא גרע מנשפך אלא פי׳ קבלו וזרקו אותו דם עלמו מכל מקום בלא ראיה יש לומר דשייך שפיר דלא פליג רבי יהודה כיון דמודה בזבחים וכן

שנשחעה בלילה ושנשפך דמה. לארץ ולא מורק: ושילא דמה חוץ לקלעים. אבל כל הנך פסולי אחריני דמכשר בהו רבי שמעון כגון לן ויוצא שיצא הבשר קודם זריקת דם וטמא ושנשחט לאוכלו חוץ לזמנו וחוץ למקומו כולן מודה נמי רבי יהודה דלא ירדו וטעמא מפרש רבי יהודה במסכת זבחים

בפרק המובח מקדש (דף פד:) מפני מה אמרו לן בדם כשר שהרי לן כשר בבשר וכן כולן: והלן. דם הלן: והיולה. בשר עולה שינה והכניסה והעלה: והנותר. בשר שנתותר חוץ לזמנו והקטירו: ושנשחט. על מנת לאוכלו חוך לומנו דהוי פגול: ושקבלו פסולין אם דמו וזרקוהו. כגון בעל מום או שאר פסולין. ולהכי נקט קבלו פסולין ולא נקט ששחטוהו פסולין שהשחיטה כשרה בפסולין כדתנן (זבחים דף לא:) כל הפסוליו ששחטו שחיטתן כשרה: והנתנין למעלה. מחוט הסיקרא דקי"ל^{א)} חטאת בהמה למעלה דכתיב בה [ויקרא ד] קרנות ועולה למטה: הנסנין בפנים. על מזבח הפנימי כגון פר העלם דבר ופר כהן משיח (ב): והחטאת ששחטו שלה לשמן. להכי נחט פסח

אחר שלא לשמן. להכי נקט פסח והחטאת דקיימא לן (זבמים ד 2.) כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרין חוץ מפסח וחטחת: הרובע והנרבע מוקלה ונעבד. פסולין ליקרב כדיליף לקמן בשמעתין [מת.]: מוקלה. שיחדו ללורך תקרובת עבודת כוכבים: ונעבד. שהשתחוה לו: כלחים. פסולין לקרבן שנאמר (ויקרא כב) שור או כשב פרט לכלאים בי: אמר

וילפינן מבמה מיהו הנחנין למטה וכו' דדם מדם בפנים ילפינן מהכשירו בכך ומיהו כל"ל: (1) בא"ד ומיהו לר"מ

רנשבורג א] תום' ד"ה פרט כו' שכן לן באימורין כשר ולן באימורין כשר שהרי לן כשר כו'. כל"ל:

מוסף רש"י

פרט לנשחטה כר' שאם
עלתה תרד. אנל שאר
פטולין אס ענו לא יכדו
(חברים כה). אין לי אלא
עודה כשרה. תהא על
מוקדה כל הלילה עד הבקר
(שם). והלן עו בעדה אין לע בעדה חון (שם), והלן, שלן בסכה חון לתוצח, והיוצא. שלל בסכה חון (שם), ושינשהט. על מנת להקטיר חון למעט כר. מנין שכיון שעלו לל ירדו (שם). מ"ל זאת תורת העולה. שהיא על מוקדה שתיא של מל מקדה שתיא של מל מוקדה שתיא שם הכלילה עד הבקר ולא תרד מהוד העולה. (שם פד.). הרובע והגרבע. על פי עד אחד, שמוחר להדיוט ואסור לגבוה, ונפקא נה יום ומסור כגבוה, ונפקם לן מקראי במס' ממורה (כח.) בפ' כל האסורין (שם בז:). והמוקצה. שהקלהו לתקרובת עבודת כוכנים, והנעבד. שהשתחוה לבהמה ימיעט ולא פירש לך הכתוב